

af de Rekonstruktionsforsøg, der er foretaget, har man ikke en Gang lagt Bankinspektørens Beregninger og Undersøgelser til Grund, men har arbejdet med forskellige Beregninger. Alt, hvad der er fremkommet i saa Henseende, viser, at man skal være yderst forsigtig med Bedømmelsen af Bankinspektionens Undersøgelser. Jeg har tidligere fra denne Plads udtalt, at Bankinspektionen har sin store Betydning, men at man skal være forsigtig med at tillægge den større Betydning, end den i Virkeligheden kan have, og at man navnlig skal være forsigtig med at fratage de enkelte Banker det fulde Ansvar for Lødelsen af Banken, derved at man giver Bankinspektøren en alt for dominerende Stilling som en Slags Overdirektør, som en Mand, der skal træffe Afgørelse af mange forskellige Forhold, som han ikke kan være fuldt inde i og have det fulde Indseende med. Det, mener jeg, er noget, vi maa lære af, hvad der er sket indenfor Andelsbanken. Endvidere vilde det være ønskeligt, om man kunde faa fastslaaet, hvilket Ansvar der paahviler Bankinspektøren, og hvilket der paahviler Ministeren, saaledes at disses Ansvar ikke kommer i Kollision.

Disse faa Bemærkninger har jeg fundet Anledning til at gøre ved denne Sags første Behandling. I øvrigt er Venstres Stilling til det foreliggende Lovforslag den samme som i Fjor, og jeg kan henvise til de Udtalelser, der den Gang blev fremsat. Det, som vi vil, er at modsætte os en Socialisering af vore Banker, vi vil være med til at skabe større Sikkerhed for Sparerne, men vi ønsker fremdeles Bankerne bygget paa det private Initiativ, og ligeledes, at der tages skyldigt Hensyn til Erhvervenes berettigede Ønsker.

Vi var jo kommet saa vidt under Udvalgsbehandlingen i Foraaret, at vi havde opstillet foreløbige Ændringsforslag, og jeg skal nævne enkelte af de Ting, som vi fra vor Side tog Sigte paa.

Allerede i det foreliggende Lovforslags § 1 har den højtærede Minister taget Hensyn til vore Ønsker, idet Ministeren har optaget vort Ændringsforslag som Lovforslagets § 1.

§ 2 er ogsaa undergaaet forskellige Ændringer. Det hedder her, at de i § 1 omhandlede Selskaber er eneberettigede til „at benytte Ordet „Bank“ alene eller i Sammensætninger og — bortset fra den af Staten i saa Henseende drevne Virksomhed — sammen med Sparekasserne eneberettigede til ved Henvendelse til Offentligheden at tilbyde sig som Modtager af

Indlaan“. Hvis jeg forstaaer denne Ordlyd ret, vil man herigennem hindre eller hemme, hvad der nu finder Sted ude omkring i Andelsorganisationerne: at man søger at finansiere sig selv, søger fra Medlemmerne at faa Midler til Driftskapital. Ordlyden af det Forslag, her foreligger, vil sikkert være en Hindring for denne Selvfinansiering, som jeg ikke tror man skal lægge Hindringer i Vejen for.

Hvad § 4 angaar, har vi været inde paa, at der ikke skulde Koncession til for at drive Bankvirksomhed. Vi vil ikke være med til, at det skal være Ministeren, som bestemmer, om en Bank skal oprettes eller ej.

Vi kan heller ikke gaa med til den Bestemmelse i § 5, der lyder saaledes: „I enhver Bank skal Vedtægterne være stadfæstede af Ministeren for Industri, Handel og Søfart, der paaser, at de danner et forsvarligt Grundlag for Bankens Virksomhed og ikke indeholder Bestemmelser, der strider mod gældende Lovforskrifter og sunde Forretningsprincipper.“ Det, som Ministeren har at paase, er efter vor Mening, at en Banks Vedtægter er i Overensstemmelse med de gældende Love, hvorimod Ministeren ikke bør have Ret til at skønne over, om der er et forsvarligt Grundlag for Bankens Virksomhed, eller om den bygger paa sunde Forretningsprincipper — ikke fordi vi ikke ønsker, at sunde Forretningsprincipper skal være herskende i en Bank, men vi vil altsaa ikke have det overladt til Ministeren at skønne over, hvad der er sunde Forretningsprincipper.

Bestemmelsen i § 6 om, at 50 pCt. af Aktiekapitalen skal indbetales straks og Resten i Løbet af et Aar, finder vi er vel stram; vi tror, det vil lægge for store Hindringer i Vejen for Oprettelsen af nye Banker. Vi kan gaa med til, at 50 pCt. skal indbetales ved Tegningen, men der bør gives 2 Aar til Indbetaling af Restbeløbet. Ligeledes tror vi, det kan være nødvendigt, at der gives en længere Frist for de Banker, som skal bringe deres Aktiekapital op til 200 000 Kr.

Bestemmelsen i § 8 om Pressens Adgang til Bankers Generalforsamlinger har jeg allerede omtalt. Hidtil har der ikke været offentlig Adgang til Andelsbankens Generalforsamlinger og saa vidt mig bekendt heller ikke til Arbejdernes Landsbanks. Vi mener ikke, at en Banklov bør indeholde nogen Bestemmelse i saa Henseende; dermed være ikke sagt, at det ikke efter vor Mening kan være ønskeligt, at Offentligheden faar Oplysninger om de Ting, den med fuld Ret har Krav paa; men der bør